

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף לז עמוד א

- א] מהו שיעור "פת עבה", והאם אופים אותה ביום טוב ?
- ב] האם מותר לעשות מצות מצויות מצויות בפסח ?
- ג] האם פת שנאפתה באילפס חייבת בחלה, והאם יוצא בה ידי חובת מצה ?
- ד] מהו שיעור של אפייה המעכב לענין מצה ולחמי תודה ?

- א] רב הונא: טפח. לבית שמאי אסור לאפותה בפסח משום שמחמיצה מהר. לבית הלל מותר, שכן מצינו בלחם הפנים שהיה מצה ועוביו טפח. יותר מטפח, אף לבית הלל אסור מחשש חימוץ. - וקשה, שמא התירו עובי טפח רק בלחם הפנים הנעשה על ידי כהנים זריזים. רב ירמיה: פת גדולה ממה שהוא צריך ליום טוב, ובית שמאי אוסרים משום טירחא.
- ב] חכמים: לכתחילה אין עושים, מפני ששוהה לציירן והן מחמיצות בינתיים. ואפילו על ידי דפוס שאין שהייה, כיון שלרוב נחתומים אין דפוס. רבן גמליאל: 1. לנחתום בלבד אסור, כיון שעושה למכור ומקפיד על הצורה, ושוהה. 2. לנחתום בלבד מותר, מפני שרגיל ובקי ויש לו דפוס, ואינו שוהה. ר' יוסי: ברקיקים דקים מותר, בעבים אסור [שמחמיצים בשהייה מועטת].
- ג] ר' יוחנן: חייבת בחלה, ויוצא בה חובת מצה. שקרוב הוא למעשה תנור, ונחשב לחם. ריש לקיש: הרתיחו ואחר כך הדביק בו את העיסה, חייבת בחלה ויוצא בה חובת מצה. הדביק את העיסה ולבסוף הרתיח, פטור מחלה, ואינו יוצא בה חובת מצה. - נאפתה על ידי השמש, לכולי עלמא פטורה מחלה, ואינו יוצא בה חובת מצה.
- ד] כשקרמו פניה בתנור, וכשפורסה אין חוטי בצק נמשכים ממנה. לחמי תודה כדי שיתקדשו, צריכים שיאפו בשיעור זה קודם שחיתת הקרבן.